

गीत गवसले

हिंमत ताकत उत्साहाने
समोरचा पथ चालु या
जय जयकार महावीरांचा
एक मुखाने बोलू या -

विचार सम्यक्वर्तन
जीवन नर्तन नाचू या
गीत गवसले भगवंतांचे
गात गात ते डोलू या - १

सन्मति चिंतन सन्मति दर्शन
वर्धमान धन वाटू या
थाटू या हा वर्धापन दिन
लोटांगण त्या घालू या - २

स्याद्वादाचे धवल कमल ते
तळी मनाच्या उमलू द्या
दिल-दिलाची बंद कवाडे
मुक्त करानी खोलू या - ३

महावीरजी केवळ ज्ञानी
लहान आम्ही आनी
त्या ज्ञानाची प्रकाश किरणे
प्राणपणाने झेलू या - ४

महावीर तीर्थकर अंतिम
क्षितिज केवळी पाहू या
जिनागमाचा नभास नेऊ
वृक्ष आणखी वेलू या - ५
हिंमत ताकत उत्साहाने
समोरचा पथ चालू या -

जिवंतसा झरा

वृषभनाथ आदिनाथ हे जिनेश्वरा
वंदितो तुम्हास जोडूनी द्वय करा

आंधळे आम्ही तुम्हीच पाय आमचे
माय-बाप लेकरांस उचलूनी धरा
वृषभनाथ आदिनाथ -
कोण कुठे चाललो, कशास जन्मलो
जाण द्या मुनीश्वर उगाच भटकलो
दूर करा अंधकार ज्ञान भास्करा

-वृषभनाथ आदिनाथ -

जाळियात मीन तसा जीव तळमळे
या जगात जेथे-तेथे दुःख आढळे
प्रश्नास जिनेंद्रा तुम्हीच द्याल उत्तर

- वृषभनाथ आदिनाथ -

तत्त्वे तुम्ही दिलीत थेर सत्य अहिंसा
कळली न परी आजवरी मूख माणसा
हिंसेत हात स्वैर गुंतले दिगंबरा

- वृषभनाथ आदिनाथ -

चौफेर अहंकार दुष्ट वासना दिसे
स्वार्थ माणसातला निलाजरा हसे
वाळवंटिही तुम्ही जिवंतसा झरा

- वृषभनाथ आदिनाथ -

सुखी श्रीमंत

तो खरा सुखी श्रीमंत
ज्या मुखी णमो अरिहंत !
जो मंत्र नित्य हा गातो
तो आनंदाताच न्हातो

जप करे णमोकाराचा
पाचाही परमेष्टीचा
तो श्रावक जैन जिवंत -
कर जोडूनिया भक्तिने

जो अरिहंताना वंदे
पुरुषोत्तम उत्तम जे जे
त्या पुढे नमे आनंद
माणूस नव्हे तो संत -

सुख समाधान संतोष
जागवी जिवा बेहोष
करि दुःख दूर अन् क्लेश
हा मंत्र जोश उन्मेष

हा मूर्तिमंत भगवंत -
घ्या श्वास णमोकाराने
घ्या ध्यास णमोकाराने
घ्या ध्यास णमोकाराचा

या मंत्राच्या घोषाने
ना खेद उरे ना खंत -
संगीत धुन स्वर्गीय
या णमोकार मंत्रात

अंजन हा मूर्छित नेत्री
हे जाण पुढे चल यात्री
जप मंत्र मनाने संथ -
तो खरा सुखी श्रीमंत
ज्या मुखी णमो अरिहंत

- विकास शहा.

अरिहंत असावा !

अंतरात अरिहंत असावा
अंतराय लवलेश नसावा
तीर्थकर चोवीस अंतरी
रत्नत्रयही राहो पोटी

नाम जिनें द्राचे नित ओठी
काया वाचा मनी नावा
अंतरात अरिहंत

भाव भक्तिचा झरा उरात
चंपा-पावापुरी शिखरजी
तीर्थे-पुण्यक्षेत्र सारी
उरी वसावी घरी दिसावा
अंतरात अरिहंत

हृदयी सौंदर्याची गाथा
पुण्याईचा पर्वत माथा
पंच णमोकार उच्चारत
रोम रोम हर्षून हसावा
अंतरात अरिहंत

सत्य अहिंसा शब्द नुरावे
अर्थाला आकार मिळवा
बोलासंगे चाल जुळवी
स्वर तालाचा मेळ बसावा
अंतरात अरिहंत

अरिहंत नखशिखात

अरिहंत अंतरंगी, अरिहंतही मुखात
माझ्यासमान नाही दूजा कुणी सुखात

लाखात मीच एक आहे नशीबवान
अरिहंत सिध्द तोंडी माझ्या सदैव गान
ध्यानी मनी स्वप्नी अरिहंत नखशिखात

तल्लीन होऊनी मी अरिहंत आळवीतो
निद्राहि गाढ माझी आरिहंत चाळवीतो
कोकीळ कंठ जैसा घुमतो वनी पिकात

कामात राम माझ्या अरिहंत आणिताती

प्रेमात घाम माझे अरिहंत जाणताती
करतो सुधारणा ते मी केलिया चुकात -

परमेष्ठी पांच श्रेष्ठी भजनात गायनात
ते पंच प्राण माझे दिनरात जीवनात
आकारती न अरिहंत नांवावरी जकात

वंदितो महावीरा

विश्ववंद्य ! ज्ञानवंद्य ! वंदितो महावीरा !
तीर्थरूप प्रेमरूप तूच या चराचरा ॥ धृ ॥

ज्ञान तूच, स्फूर्ती तूच, तूच आमचे जिणे
जिंकिले तूवा जगास दिव्य ध्यान-धारणे
शोभते अहिंसक ! तुझ्यामुळे वसुंधरा ! ॥ विश्व ॥

प्रेमगीत हे तुझेच अन्तरात रंगते
उच्चनीच भेदभ राहिला नसे इथे
स्निग्ध शांत एकतेत विश्व लावितो उरा ! ॥ विश्व ॥
दूर लोटिलेस द्वेष-मत्सरा नराचिया
तू प्रयत्न देश-धर्म, संस्कृति क्षमा दया
दाविलास भक्तिमार्ग सेवका युगंधरा ॥ विश्व ॥

चोवीस तीर्थकरांची नांवे

अरिहंताणं म्हणा, मुलांनो अरिहंताणं म्हणा ॥ धृ ॥
ओम् णमा अरिहंताणं ओम् नमोऽसिध्दानम्
अरिहंताना नमसकार सिध्दांना नमसकार आचार्यांना
नमस्कार उपाध्यायाना नमस्कार सर्व साधूना हात
जोडूनी नमन करोनी म्हणा॥ अरिहंताणं म्हणा मुलांनो
चोवीस तीर्थकर झाले आदि जिनेश्वर ते पहिले
महावीर ते अंतिम म्हणूनी नमन करोनी म्हणा ॥ १ ॥

वृषभ अजित संभवनाथ, अभिनंदन अन् सुमतिनाथ
पद्मप्रभू अन् देव सुपाश्र्व, चंद्रप्रभू ते म्हणा ॥ २ ॥

पुष्पदंत यशीतल रेयांस, वासपूज्य विमल, अनंत, धर्म,
शांति, कुंथु, अरहनाथ नमन करोनी म्हणा ॥ ३ ॥

मल्ली, मुनीसुव्रतनाथ, नमोनेमी पार्श्वनाथ, महावीर
ते अंतिम म्हणूनी नमन करोनी म्हण ॥ ४ ॥

ओम नमो अरिहंताणं ओम नमो सिध्दाणं
ओम नमो आइरियाणं, ओम नमो उवज्झायाणं
नमोऽलोएऽ सव्वसाहूणं ।

अद्याष्टकस्तोत्र

अद्य मे सफलं जनम नेत्रे च सफले मम ।
त्वामद्राक्ष यतो देव हेतुमक्षयसम्पदः ॥ १ ॥
उद्य संसारगम्भीरपारावारः सुदुस्तरः ।
सुतरोऽयंक्षणेनैव जिनेंद्र तव दर्शनात् ॥ २ ॥
अद्य मे क्षालित गातं नत्रं च विमले कृते ।
स्नातोऽहं धर्मतीर्थेषु निजेंद्र तव दर्शनात् ॥ ३ ॥
अद्य मे सफलं जनम प्रशसत सर्वमंगलम् ।
संसार्रावतीर्णोऽहं जिनेंद्र तव दर्शनात् ॥ ४ ॥
अद्य कर्माष्टकज्वालं विधूतं सकषायकम् ।
दुर्गतेर्विनिवृत्तोऽहं जिनेंद्र तव दर्शनात् ॥ ५ ॥
अद्या सौम्य ग्रहाः सर्वे शुभाच्चैकादशस्थिताः ।
नष्टानि विघ्नजालानि जिनेंद्र तव दर्शनात् ॥ ६ ॥
अद्य नष्टो महाबन्धः कर्मणां दुखःदायकः ।
सुखसगुं समात्र्नो जिनेंद्र तव दर्शनात् ॥ ७ ॥
अद्य कर्माष्टक नष्टं दुःखोत्पादनकारकम् ।
सुखाम्बोधिनिमग्नोऽहं जिनेंद्र तव दर्शनात् ॥ ८ ॥
अद्य मिथ्यान्धकारस्य हन्ता नदिवाकरः ।

उदितो मच्छरीरेऽस्मिन् जिनेन्द्र तव दर्शनात् ॥ ९ ॥
अद्याह सुकृतीभूतो निर्धूताशेषकल्मषः ।
भुवनत्रयपूज्योऽहं जिनेन्द्र तव दर्शनात् ॥ १० ॥
अद्याष्टकं पठेद्यस्तु गुणानन्दितमानसः ।
तस्य सर्वार्थसंसिद्धिजिनेन्द्र तव दर्शनात् ॥ ११ ॥

देह मंदीर चित्त मंदिर

देह मंदीर चित्त मंदीर एक तेथे प्रार्थना
सत्य सुंदर मंगलाची नित्य हो आराधना ॥ १ ॥

दुःखीतांचे दुःख जातो ही मनाची कामना
वेदना जाणवयाला जागवू संवेदना
दुर्बलांच्या रक्षणाला पौरुषाची साधना
सत्य सुंदर मंगलाची नित्य हो आराधना ॥ १ ॥

जीवनी नव तेज राहो अंतरंगी भावना
सुंदराचा वेध लोगो मानवाच्या जीवना
शौर्य लाभो धैर्य लाभो सत्यता संशोधना
सत्य सुंदर मंगलाची नित्य हो आराधना ॥ २ ॥

भेद सारे मावळू द्या वैर सारा वासना
मानवाच्या एकतेची पूर्ण होवो कल्पना
मुक्त आम्ही फक्त मानू बंधुतेच्या बंधना
सत्य सुंदर मंगलाची नित्य हो आराधना ॥ ३ ॥

महावीराष्टक स्तोत्र

यदीये चैतनये मुकुर इव भावाश्चिदचिताः ।
समं भांतिधौव्यव्ययजनिलसन्तोऽनतहिताः ॥
जगत्साक्षी मार्गप्रगटनपरो भानुरिव यो ।
महावीरस्वामी नयनपथगामी भवतु मे (नः) ॥ १ ॥

अतांम्रं यच्चक्षुः कमलयुगलं सपंदरहितं ।
अनानकोपापायं प्रकटयति वाऽभ्यन्तरमपि ॥
स्फुटं मूर्तिर्यस्य प्रशमितमयी वाऽभ्यन्तरमपि ॥
महावीरस्वामी नयनपथगामी भवतु मे (नः) ॥ २ ॥

नमन्नकेंद्रालीमुकुटमणिभाजालजटिलं ।
लसत्पादाम्भोजद्वयमिह यदीयं तनुभृतां ॥
भवज्वालाशान्त्यं प्रभवति जल वा स्मृतमपि ।
महावीरस्वामी नयनपथगामी भवतु मे (नः) ॥ ३ ॥

यदर्चाभावेन प्रमुदितमना दर्दुर इह ।
क्षणदासीत्स्वर्गी गुणगुणसमृद्धः सुखनिधिः ॥
लभन्ते सद्भक्ताः शिवसुखसमाजं किमु तदा ।
महावीरस्वामी नयनपथगामी भवतु मे (नः) ॥ ४ ॥

कनत्स्वर्णा भासोऽप्यपगततनुर्ज्ञाननिवहो ।
विचित्रात्माप्येको नृपतिवरसिद्धार्थतनयः ॥
अजन्माऽपि रीमान् विगतभवरागोऽद्भुतगति-
महावीरस्वामी नयनपथगामी भवतु मे (नः) ॥ ५ ॥

यदीया वाग्गङ्गा विविधनयकल्लोलविमला ।
बृहज्जानाम्भोधिर्जगति जनता या स्नपयति ॥
इदानीमप्येषा बुधजनमरालैः परिचिता ।
महावीरस्वामी नयनपथगामी भवतु मे (नः) ॥ ६ ॥

अनिर्वारोर्देकस्त्रिभुवनजयी कामसुभट ।
कुामरावस्थायामपि निजबलाद् येन विजितः ॥
स्फुरन्नित्यानन्दप्रशमपदराज्याय स जिनो ।
महावीरस्वामी नयनपथगामी भवतु मे (नः) ॥ ७ ॥

महामोहतडकप्रशमनपराकस्मिकभिषग् ।
निरापेक्षे बन्धुर्विदितमहिमा मङ्गलकर ॥
शरण्यः साधूनां भवभयभृतामुत्तमगुणो ।

महावीर स्वामी नयनपथगामी भवतु मे (नः) ॥ ८ ॥

महावीराष्टकंस्तोत्रं भक्त्या भगेन्दुना कृतम् ।
य पठेच्छृणुयाच्चापि स याति परमां गतिम् ॥ ९ ॥

इति महावीरस्तोत्र संपूर्णम् ॥

दृष्टाष्टकस्तोत्र

दृष्टं जिनेन्द्रभवनं भवतापहारी ।
भव्यात्मनां विभवसंभवभूरिहेतुः ॥

दुग्धाब्धिफेनधवलोज्वल कूटकोटी ।
नद्धध्वजप्रकरराजिविराजमानम् ॥

दृष्टं जिनेन्द्रभवनं भुवनैकलक्ष्मी ।
धामर्द्धिवर्द्धितमहामनिसेव्यमानम् ॥

विद्याधरामरवधूजनमुक्तदिव्या ।
पुष्पांजलिप्रकरशोभितभूमिभागम् ॥

दृष्टं जिनेन्द्रभवनं भवनादिवास ।
विख्यातनाकगणिकागणगीयमानम् ॥

नानामणिप्रचयमासुररश्चिजाल ।
व्यालीढनिर्मलविशालगवाक्षजालम् ॥

दृष्टं जिनेन्द्रभवन सुरसिद्धयक्ष ।
गंधर्वकिन्नर करार्पितवेणुवीणा ॥

संगीतमिरितनमस्कृतधीरनादै ।
रापूरतांबरतलोरुदिगंतरालम् ॥

दृष्टं जिनेन्द्रभवनं विलसद्विलोल ।
मालकुलालिललितालकविभ्रमाणम् ॥

माधुर्यवाद्यलयनृत्यविलासनीनाम् ।
लीलाचलद्वलयनूपुरनादरम्यम् ॥

दृष्टं जिनेन्द्रभवनं मणिरत्नहेम ।
सारोज्ज्वलैः कलशचामरदर्पणाद्यैः ॥

सनमगलैः सततमष्टशतप्रभेदै ।
विभ्रजितं विमलमौक्तिकदामशोभम् ॥

दृष्टं जिनेन्द्रभवनं वरदेवदारु ।
कर्पूरचंदनतरुष्कसुगंधिधूपैः ॥

मेघायमानगगने पवनाभिघात ।
चंचच्चलद्विमलकेतनतुंगशालम् ॥

दृष्टं जिनेन्द्रभवनं धवलातपत्र ।
च्छायानिमग्नतनुयक्षकुमारवृंदैः ॥

दोधूयमानसितचामरपंक्तिभासम् ।
भामंडलद्युतियुतप्रतिमाभिरामम् ॥

दृष्टं जिनेन्द्रभवनं विविधप्रकार ।
पुष्पोपहाररमणीयसुरत्नभूमिम् ॥

नित्यं वसंततिलकश्रियमादधानम् ।
सनमंगलं सकलचंद्रमुनीद्रवंद्यम् ॥

दृष्टं मयाद्यमणिकांचनाचित्रतुंग ।
सिंहासनादिजिनबिंबविभूतियुक्तम् ॥

चैत्यालयं यदतुलं परिकीर्तितं मे ।

सन्मंगलं सकल - चंद्रमुनीद्रवंगम् । इति

प्रातःकालीन प्रभुस्तवन

(भूपाळी) चाल (घनश्याम सुंदरा)

ऊठ ऊठ साधका लवकरी, उषःकाल झाला ।
ध्यानमग्न हो जिना आळवी, मंगल ही वेळ ॥ १ ॥

प्रातःकाली समायिक णमोकार मंत्र घ्यावा ।
अनुप्रेक्षेचे चिंतन करुनि, जिन मनिं आळवावा ॥ १ ॥

मंगलमय ही प्रभात म्हणते, जिना मनि आणी ।
किलबिल चाले पक्षांची जणू गावी प्रभुगाणी ॥ २ ॥

ध्यान जिनाचे धर्मध्यानी, शुक्लध्यान होई ।
अशा चिंतनी पर्यायाने, भव तारुन जाई ॥ ३ ॥

ज्ञाता ज्ञेये ज्ञायकतेने एकरूप होता ।
अर्हताचे रम्य रूप ते लाभे तद्रूपता ॥ ४ ॥

सोऽहंअस्मि ध्यानी रमता, शुभाशुभ जाते ।
अहं राहुनि शुध्दोहं बुध्दोऽहं स्वर लागे ॥ ५ ॥

ध्यानासक्ति तादात्म्याने होय एकरूप ।
चिद्रुपाच्या शुध्द स्वरुपा रमे अहर्निश ॥ ६ ॥

वीतराग प्रभु सदैवध्याने, मोहारागरोष ।
निजपर भेद न उरता आत्मा रमे स्वरुपात ॥ ७ ॥

भरतेश्वर ज्ञानांत रंगले, घडो असे ध्यान ।

बाहूबलीचया घार तपासम मिळो अनुष्ठान ॥ ८ ॥

विभाव भावाभाव होऊनि निर्विकल्प राहो ।
आत्म्यास्तव आत्म्यांत रंगूनि शुद्धात्मा होवो ॥ ९ ॥

वसुदेवांची भूतदया ती दान श्रेयांसाचे ।
श्रद्धा अंजन समान राहो, शील सुदर्शनचे ॥ १० ॥

भाव देव भवदेव बंधुसम योग असा यावा ।
श्रावक धर्म जो श्रेणिक चेलनासमान साधावा ॥ ११ ॥

समवसरणी जिना आपल्या मम प्रवेश व्हावा ।
श्रेणिक नृप सम पृच्छ करुनी तत्त्वबोध घ्यावा ॥ १२ ॥

बहिरात्मानेच अंतरात्मा परमात्मा मीच ।
ध्यानाग्नीने कर्म जाळूनी । लाभे निजरूप ॥ १३ ॥

शुभाशुभा त्यागुनी शुद्ध भावांत रमुनि जावे ।
निजानंद स्वानंद घेत निजरूपी रत व्हावे ॥ १४ ॥

उपादान मम जागृत होवो । काललब्धि येवो ।
विरागतायुक्त होऊनी । स्वानुभवा पाहो ॥ १५ ॥

काललब्धि येतांच आत्महिता, जागृत मी व्हावे ।
भवभ्रमण हे नाश कराया, महाव्रता घ्यावे ॥ १६ ॥

अशी भावना भाकावी । भवकानन जावो ।
मुक्तागिरी रत्नत्रयमार्गे । मोक्षसुखा पाहो ॥ १७ ॥

संपूर्ण शुभं भवतु ।

आलोचना

श्लोक पढ पढ कर पंडित भये, ज्ञानजयी है अपार ।
संयम धारण ना किया, नकटी का श्रृंगार ।

दयालु प्रभु से हम दया मांगते है ।
हम अपने दुःखों की दवा माँगते हैं ।
नहीं कोई हमसा, अधम और पापी
न सत् कर्म हमने किये है कदापि ॥ १ ॥

किये नाथ हमने है अपराध भारी,
हम उनकी हृदयसे क्षमा मांगते है ॥ टेक ॥
प्रभू तेरी भक्ति में मन मगन हो,
निजातमकेचिंतन की हरदम लगन हो ।

मिले सत्य, संयम करे आत्म चिंतन
ये वरदान भगवान सदा माँगते है ।
दयालु प्रभु से हम दया माँगते है ।
हम अपने दुःखों की दवा माँगते है ॥ २ ॥

नहीं कोई हमसा अधम और पापी,
न सत् कर्म हमने किये है कदापि ॥
किये नाथ हमने है अपराध भारी ।
हम उनकी हृदय से क्षमा माँगते है । टेक ।

न दुनिया के भोगों की कुछ चाहना है
न स्वर्गों के सुख की मुझे कामना है
यही एक आशा है बन जाये भगवान
जनम-मरण के दुःख से छुटना चाहते है

दयालु प्रभू से हम दया माँगते है,
हम अपनी दुःखों की दवा माँगते है ॥ ३ ॥
नहीं कोई हमसा अधम और पापी,
न सत् कर्म हमने किये है कदापि ।

किये नाथ हमने है अपराध भारी
हम उनकी हृदय से क्षमा माँगते है । टेक ।
क्षमा माँगते है, क्षमा माँगते है
क्षमा माँगते हैं, हम क्षमा माँगते है ॥ टेक ॥

दयालु प्रभुसे हम दया माँगते है,
हम आपने दुःखेंकी दवा माँगते है ।
नहीं कोई हमसा अधम और पापी
न सत् कर्म हमनें किये है कदापि ।
किये नाथ हमने है अपराध भारी ।
हम उनकी हृदय से क्षमा माँगते है ॥ टेक ॥

भजन

चाल-दिल लूटने वाने जादूगर किंवा
गुरुदेव तुम्हारे चरणों मे सादर शीश झुकाता हूँ ।
दश्रन भिक्तिचा भाव धरा, स्वाध्याय करा, स्वाध्याय करा
प्रिय जिनवाणी आगम प्यारा, स्वाध्याय करा ॥ १ ॥
चैतन्य स्वरूपी ज्ञानमयी, मिथ्यात्वाने जो जळला
त्यावरची काजळी झणिरासा, स्वाध्याय करा ॥ १ ॥
मिथ्यात्वमयी धन अधारी चतुर्गति वण वण फिरी
याचना सदा जो करी इतरा, स्वाध्याय करा ॥ २ ॥
इंद्रिय सुखावरी आसक्त, त्या दुःखच दुःख ही प्रापत
क्षणभरी होऊनिया विरक्त, स्वाध्याय करा ॥ ३ ॥
स्व-पर भेद हे विज्ञान घ्या जाणुनि तुम्ही अज्ञजन
देव शास्त्र गुरंन नित्य स्मरा, स्वाध्याय करा ॥ ४ ॥
जिनमुखोद्भव जी जिनवाणी, समजाऊनी सांगे प्रेमानी
ती वाणी आहे दुर्ःखहरा, स्वाध्याय करा ॥ ५ ॥
हे मन, लोभ अन् क्रोध माया त्यजा या विकार कषाया
आत्मा वीतरागी जिन होणार स्वाध्याय करा ॥ ६ ॥

भजन भक्ति

चाल-देखे तेरे संसार की हालत क्या हो गयी भगवान
उदक चंदन हाती घेऊनि मंदिरी जाऊया प्रभूचे दर्शन घेवू या ॥ धृ ॥
वीतराग ही प्रसन्न मूर्ति, सहास्य वदना रत्नत्रय ती
पाहुनिया मूर्ति ही मनोहर रागद्वेष तो झडतो क्षणभर
दोष रहित बनण्याचा आपण निर्धार करुया ॥ प्रभूचे ॥ १ ॥
एकलाच प्राणी ये जगती, पुत्रमित्र कुणी नसे सोबती
आत्मगुणचे होईल दर्शन, कराला जर जिनवाण्भ वाचन
पाषाणातून सुंदर मूर्ति आपण घडवूया ॥ प्रभूचे ॥ २ ॥

आद्य - मंगलाचरण

ॐ जय जय अविकारी

जय जय अविकारी, स्वामी - जय अविकारी ।
हितकारी भयहारी शाश्वत स्वविहारी । ॐ । टेक ॥
काम, क्रोध, मद, लोभ न माया, समरस सुखधारी । स्वामीजय
ध्यान तुम्हारा पावन, सकल क्लेशहारी । ॐ जय ॥ १ ॥

हे स्वभावमय जिन तुमि जीना, भव सतति टारी । स्वामीजय ।
तुव भूलत भव भटकत, सहत विपति भारी । ॐ जय ॥ २ ॥

परसंबंध बंध दुःख कारण करत अहित भारी । स्वामी करत ।
परम ब्रम्हका दर्शन, चहुगति दुखहारी । ॐ जय ॥ २ ॥

परसंबंध बंध दुःख कारण करत अहित भारी : स्वामी करत ।
परम ब्रम्हका दर्शन, चहुगति दुखहारी । ॐ जय ॥ ३ ॥

ज्ञानमूर्ति हे सत्य सनातन मुनिमन संचारी । स्वामी सहज ।
निर्विकल्प शिवनायक शुचिगुण भंडारी । ॐ जय ॥ ४ ॥

बसा बसो हे सहज ज्ञानधन, सहज । शांति सहज ।
टले टले सब पातक, परबल बलधारी । ॐ जय ॥ ५ ॥

आत्म-कीर्तन

हूं स्वतंत्र शिचल निष्काम ज्ञाता द्रष्टा आत्मराम ॥ टेक ॥
मैं वह हूँ जो है भगवान,
जो मैं हूँ वह हैं भगवान ।
अंतर यही ऊपरी ज्ञान
वे विराग यह रागवितान ॥ १ ॥

मम स्वरूप है सिद्ध समान
अमित शक्ति सुख ज्ञान निधान
किन्तु आशवश खोया ज्ञान,
बना भिकारी निपट अजान ॥ २ ॥

सुख दुःख दाता कोई न आन,
मोह राग रूप दुःख की खन ।
निजको निज पर को पर जान,
फिर दुःखका नहीं लेश निदान ॥ ३ ॥

जिन शिव ईश्वर ब्रम्हा राम
विष्णु बुद्ध हरि जिसके नाम,
राग त्यागी पहुंचु निज धाम,
आकुलताका फिर क्या काम ॥ ४ ॥

होता सवयं जगत परिणाम,
मैं जगका करता क्या काम ।
दूर हटो परकृत परिणाम,
सहजानंद रहूं अभिराम ॥ ५ ॥

॥ ॐ ॥

समयसार महिमा

समयसारकी अद्भूत महिमा, आज बतावू भली भली ।
सुनलो सच्चे सुखकेवांदक धूम मचावू गली गली ॥ ६ ॥
समयसार ही तीन लोकमे परमतत्व बताता है ।
सुखी हुअे वे ही जब जिसनें समयसार निज ध्याया है ।
समयसार बिन दुःख न मिटेगा बात कहू मैं खरी खरी
सनलो सच्चे सुखकेवांछक धूम मचावूं गली गली ॥ ७ ॥

सर्व दंद साहित्य परे अरु, बहु आगम अभ्यास ।
पंडित भी कहलाए पर नही सययसारका ज्ञान किया ।
समयसार पहिचान किये बिन, घूमे जगकी गली गली
सुनलो सच्चे सुखकेवांछक धूम मचाऊं गली गली ॥ २ ॥
तन कर्मोसे नयारा जाना, रागदि में भटक गया ।
रागादि भी भिन्न कहे, पर्याय भेदोमें अटक गया ।
समयसारमे भेदोसे भी , मित्र आतमा शुध्द कही
सुनलो सचचेसुखकेवांदक धूम मचावूं गली गली ॥ ३ ॥
ज्ञान मात्र धुरवधाम शुध्द सुखमय चिनमूरत आतमराम
समयसार कारण परमात्मा, शक्ति अनंतोंका गुणधम
उपादेय आश्रय करनेकेयोगय आतमा शुध्द यही
सुनलो सचचे सुख केवांछक धूम मचावूं गली गली ॥ ४ ॥

जिनवाणी स्तुती ।

जो वाणीकेज्ञानतै, सूणे लोकालोक
सो वाणी मस्तक चढो सदा देत हो धोक.
देव भजो अरहंत नित गुरु सेवां निग्रंथ
दया धर्म पालो सदा यही मुक्तिका पंथ
धर्म करत संसार सुख. धर्म करत निर्वाण
धर्म पंथ साधन बिन, तर तिर्यच समान ।

देह देवळासमान !

गंध दरवळे मनात - वीतराग लोचनात
बाम्ह विव विरघळे, दृष्टी अंतरी वळे

रुप खूप आगळे, दिवय तेज झळकले
हर्षला सुखावला, जीव देव - दर्शनात

गंध दरवळे मनात - वीतराग लोचनात
पारिजात भक्तिचा, फुलोनिया इले डुले

चित्त केवली प्रभूत, स्नात त्यात रंगले
हरवलो गवसलो, मी ना आज आपणात

गंध दरवळे मनात - वीतराग लोचनात
देहदेवळासमान, देवही विराजमान

प्राण जयोत तेवते, कंठ सूर लावते
दूर गगन गाढतो, वीतराग - गायनात

गंध दरवळे मनात - वीतराग लोचनात.

श्री पार्श्वनाथ आरती

(चाल - भारती सृष्टीचे सौंदर्य)

आरती मंगल पार्श्वजिनांची ।
आनंदे गायी मी शांती सुधेची ॥ धृ ॥

अज्ञान अंधार ग्रासून टाकी ॥
मार्ग दावी जणूं सूर्य भूलोकी ॥
पाजळे ज्ञानाची दिव्य ती ज्योती ॥
आत्मसुखला त्या ठेवीत हाती ॥ आरती ॥

मोहे मी क्रोधंत मान, लोभाने ॥
पापे करी फार अंध होवोनी ॥
दावूनि मजला ज्ञानाचा दीप ॥
दुर्गतिदुःख निवारी अपाप ॥ आरती० ॥ २ ॥

उपदेश देऊनि सर्पा तारीले ॥
मार्ग त्या दावूनि भव्यासि नेले ॥
दासासी द्यावा उध्दारक हात ॥ ३ ॥
श्रावक - श्रावका करी विनंती सतत ॥ आरती ॥

ध्वज गीत

(तर्ज - जनगणमन)

जन-जन केहितकारी हा प्रभु युग केआदि विधाता ।
ब्रम्हा विषणु महेश्वर तुम ही वृषभेश्वर जग माता ॥

तुमने जनम लिया जब
कण-कण धन्य हुआ तब ।
इंद्र सिंहासन डोला ।
मेरु सुदर्शन पांडू शिलापर सब ने जय जय बोला ।
जय हे, जय हे, जय हे, जय जय जय जय हे ॥

नाभिराय मरु देवी केनन्दन, हुये प्रथम अवतारी ।
पंचकल्याणक केहो स्वामी, सब जन मंगलकारी ॥
सब मि जय प्रभु बोलो,
जग केकेबन्धन खोलो ।
गूंज उठे जग सारा ।

मुक्ति मार्ग केतुम्ही प्रणेता शत शत नमन हमारा ।
जय हे जय हे जय हे जय जय जय जय है ॥

पार्श्वनाथ स्तोत्र
(भुजंगप्रयात छन्द)

नरेंद्र फणीन्द्रं सुरेंद्र अधीसं,
शतेन्द्रं सु पूज्यै भजे नाथ शीशं ।
मुनीन्द्रं गणेन्द्रं जोडि हाथं ।
नमो देवदेवं सदा पार्श्वनाथ ॥ १ ॥

गजेन्द्रं मृगेन्द्रं गह्यो तू छुडावे,
महा आगतै नागतै तू बचावै ।
महावीरतै युध्दमै तू जितावै,
महा रोगतै बंधतै तू दुडावै ॥ २ ॥

दुखीदुःखहर्ता सुक्खी सुक्ख कर्ता,

सदा सेवकों को महानंद भर्ता ।
हरे यक्ष राक्षस भूतं पिशाचं,
विषं उकिनी विघ्न के भयअवाचं ॥ ३ ॥

दरिद्रीन को द्रव्य के दान दीने,
अपुत्रीनकौ तू भले पुत्र कीने
महासंकटों से निकारे विधाता,
सबै संपदा सर्व को देहि दाता ॥ ४ ॥

महाचोर को वज्र को भय निवारै,
महापौन के पुंजतै तू उबारै
महाक्रोध की अग्नि को मेघधारा,
महालोभ शैलेश को वज्र भारा ॥ ५ ॥

महामोह अन्धेर को ज्ञान भानं,
महाकर्मकांतारको दौ प्रधानं ।
किये नाग नागिन अधोलोक स्वामी,
हर्यो मान तू दैत्यको हो अकामी ॥ ६ ॥

तुही कल्पवृक्षं तुही कामधेनूं,
तुही दिव्य चिंतामणी नाग एनं ।
पशु नर्कक्रेदुःखतै तू छुडावै,
महासवर्गने मुक्तिमै तू बसावै ॥ ७ ॥

करै लोहको हेम पाषण नामी,
रटै नाम सो क्यों न हो मोक्षगामी
करै सेव ताकी करै देवसेवा,
सुनै वैन सोही लहै ज्ञान मेवा ॥ ८ ॥

जपै जाप ताको नहीं पाप लागे,
धरे ध्यान ताके सबै दोष भागै ।
बिना तोहि जाने धरे भव घनेरे,
तुम्हारी कृपातै सरैं काज मेरे ॥ ९ ॥

(दोहा)

गणधर इनद्र न कर सकै, तुम बिनती भगवान
द्यानत प्रीति निहारकै, कीजे आप समान ॥ १० ॥

स्वाध्याय करो

स्वाध्याय करो स्वाध्याय करो
तुम निज पर का पहचान करो ॥ धृ ॥
सम्यक्त्व करो मिथ्यात्व हरो
तुम भक्त नहीं भगवान बनो
॥ स्वाध्याय करो ॥

तुम जिनवाणी मनन करो,
सत्य पाठ तुम्हे सिखलाती है ।
तुम स्वयं पूर्ण ध्रुव अपने ।
यों वस्तुस्वरूप समझाती है ॥ १ ॥

तुम नरक गतिसे नहीं डरो,
तुम स्वर्ग की मत चाह करो
तुम वीतराग परिणम करो,
निज आत्म का कल्याण करो ॥ २ ॥

सत्देव गुरु को पहचान करो
तुम तत्त्वार्थ श्रद्धान करो
आया पर भेद-विज्ञान करो
निज आप आप में लीन करो ॥ ३ ॥

गोमटेश स्तुति

विसद्व - कंदोद्व - दलाणुयारं ।

सुलोयणं चंद - समान - तुण्डं ॥
घोणाजियं चम्पय-पुष्फसोहं ।
तं गोम्मटेसं पणमामि णिच्चं ॥ १ ॥

अच्छाय-सच्छं-जलकंत-गंडं ।
आबाहु-दोलंत सुकण्ण-पासं ॥
गइंद-सुण्डुज्जल-बाहुदण्डं ।
तं गोम्मटेसं पणमामि णिच्चं ॥ २ ॥

सुकण्ठ-सोहा जिय-दिव्व संखं ।
हिमालयुद्याम-विसाल-कंधं ॥
सुपेक्ख-णिज्जयल-सुट्टुमज्झं ।
तं गोम्मटेसं पणमामि णिच्चं ॥ ३ ॥

विंज्झायलग्गे पविभसमाणं ।
सिंहामणि सव्व-सुचेदियाणं ॥
तलोय-संतोसय-पुण्णचंद ।
तं गोम्मटेसं पणमामि णिच्चं ॥ ४ ॥

लयासमक्कंत - महासरीरं ।
भव्वावलीलध्द - सुक्कप्परुक्खं ॥
देविंदविंदच्चिय पायपोम्मं ।
तं गोम्मटेसं पणमामि णिच्चं ॥ ५ ॥

दियंबरो यो ण च भीइ जुत्तो ।
ण चांबरे सत्तमणो विसुध्दो ॥
सप्पादि जंतुप्फुसदो ण कंमो ।
तं गोम्मटेसं पणमामि णिच्चं ॥ ६ ॥

आसां । ये पेक्खदिी सच्छदिट्ठि ।
सोक्खे ण वंदा हयदोसमूलं ॥
विराय भवं भरहे विसल्लं ।
तं गोम्मटेसं पणमामि णिच्चं ॥ ७ ॥

उपाहिमुत्तं धण-धाम-बज्जियं ।
सुसम्मजुत्तं मय-मोहहारयं ॥
वससेय पज्जंतमृववास-जुत्तं ।
तं गोम्मटेसं पणमामि णिच्चं ॥ ८ ॥

श्री १०८ पू. आ. निर्मलसागर महाराज यांचे
आशिर्वादात्मक भजन

जाना नही जिन आत्मा, ज्ञानी हुवे तो क्या हुवे ।
ध्याया नही सिध्दात्मा, ध्यानी हुवे तो क्या हुवे ॥ १ ॥

सर्व सिध्दांत पढ गये, शास्त्रीमान बन गये ।
आतम रहा बहिरातमा, पंडीत हुवे तो क्या हुवे ॥ १ ॥

पंचमहाव्रत आचारे, थेर तपस्या भी करे ।
मनकी कषाये ना धटी, साधु हुवे तो क्या हुवे ॥ २ ॥

मालाके दाने फेरते, मनवा फिरे बाजार में ।
मनका न मनसे फेरते, जपियां हुवे तो क्या हुवे ॥ ३ ॥

गाते बजाते नाचते पूजन भजन सदा किये ।
भगवन हृदयमें ना बसे, पुजारी हुवे तो क्या हुवे ॥ ४ ॥

करे न भगवन के दर्शन, खाते सदा अभक्षको ।
दिलमें जरा दया नही, मानव हुवे तो क्या हुवे ॥ ६ ॥

अवगुण पराई हेरते, दृष्टी न अंतर फेरते ।
शिवराम मुनि तो कहे, शाहिर हुवे तो क्या हुवे ॥ ७ ॥